

Padomes 1997. gada 21. aprīļa Nolikums (EK) nr. 820/97 par liellopu identifikācijas un reģistrācijas un liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanas sistēmas izveidi

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

- ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 43. pantu, ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ¹, ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ², ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ³, tā kā govju sūkļveida encefalopātijas krīze ir destabilizējusi liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu tirgu; tā kā šajā tirgū jāatjauno stabilitāte;
- tā kā šajā tirgū jāatjauno stabilitāte;
- tā kā stabilitāti vislabāk var atjaunot, uzlabojot attiecīgās produkcijas ražošanas un tirdzniecības apstākļu pārskatāmību, jo īpaši attiecībā uz iespēju noskaidrot tās izcelšanos;
- tā kā šajā sakarā ir svarīgi, pirmkārt, ražošanas posmā izveidot efektīvāku sistēmu liellopu identifikācijai un reģistrācijai, otrkārt, liellopu gaļas nozarē tirdzniecības posmam, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, izveidot Kopienas marķēšanas sistēmu;
- tā kā, pateicoties šādiem uzlabojumiem, tiks garantēta arī noteiktu valstisku vajadzību izpilde, jo īpaši cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzība;
- tā kā tādējādi vairošies patērētāju ticība liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu kvalitātei;
- tā kā 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEC par veterināro un zootehnisko kontroli Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar dzīvniekiem un produktiem iekšējā tirgus izveidei ⁴ nosaka, ka Kopienas iekšējai tirdzniecībai domātiem dzīvniekiem ir jābūt saskaņā ar Kopienas normām identificējamiem un reģistrētiem, lai varētu noskaidrot sākotnējo vai tranzīta saimniecību, centru vai organizāciju, un līdz 1993. gada 1. janvārim šīs identifikācijas un reģistrācijas sistēmas ir jāattiecinā uz dzīvnieku pārvietošanu katras dalībvalsts iekšienē;
- tā kā Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/496/EEC, kurā izklāstīti principi, kas regulē veterināro kontroli dzīvniekiem un trešajām valstīm, un kura groza Direktīvu 89/662/EEC, Direktīvu 90/425/EEC un Direktīvu 90/675/EEC5, 14. pants nosaka, ka šādu dzīvnieku, izņemot kaujamu lopu un ciltsgrāmatās ierakstītu Equidae (zirgveidīgo), identifikāciju un reģistrāciju, kas paredzēta Direktīvas 90/425/EEC 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā, izdara pēc minēto kontroles pasākumu izpildes;
- tā kā dažu Kopienas palīdzības shēmu pārvaldība lauksaimniecības jomā prasa atšķirīgi iezīmēt dažu veidu lopus;
- tā kā identifikācijas un reģistrācijas sistēmām tādēļ jābūt piemērotām šādu pasākumu piemērošanai un kontrolei;
- tā kā šā nolikuma pareizai piemērošanai vajadzīga ātru un efektīva informācijas aprīte dalībvalstu starpā;
- tā kā Kopienas noteikumi ir Padomes 1981. gada 19. maija Nolikumā (EEK) nr. 1468/81 par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpēju palīdzību un sadarbību ar Komisiju, kas nodrošina muitas un lauksaimniecības noteikumu pareizu piemērošanu ⁶, un Padomes 1989. gada 21. novembra Direktīvā 89/608/EEC par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpēju palīdzību un sadarbību ar Komisiju, kas nodrošina veterinārijas un zootehnikas noteikumu pareizu piemērošanu ⁷;
- tā kā patlaban liellopu identifikāciju un reģistrāciju nosaka Padomes 1992. gada 27. novembra Direktīva 92/102/EEC par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju ⁸;
- tā kā pieredze rāda, ka attiecībā uz liellopiem minētās direktīvas izpilde nav bijusi gluži apmierinoša un ir vajadzīgi turpmāki uzlabojumi;
- tā kā tādēļ jāpieņem īpašs nolikums attiecībā uz liellopiem, pastiprinot attiecīgās direktīvas noteikumus;
- tā kā, lai uzlabotā identifikācijas sistēma nostiprinātos, ir svarīgi, lai ražotājiem uzliktās prasības neizraisītu pārmērīgas administratīvas formalitātes;
- tā kā tās izpildei jānosaka reālistiski termiņi;
- tā kā ātrai un precīzai dzīvnieku identificēšanai vajadzīgs, lai Kopienas palīdzības shēmu kontrolei katrai dalībvalsts izveidotu datu bāzi, kur reģistrēt dzīvnieku identitāti, visus uzņēmumus tās teritorijā un dzīvnieku pārvietošanu saskaņā ar Padomes 1997. gada 17. marta Direktīvu 97/12/EC, kas groza un atjaunina Direktīvu 64/432/EEC par veterinārsanitārajām problēmām, kas iespaido Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām ⁹, kurā precizētas veterinārsanitārās prasības sakarā ar šo datu bāzi;
- tā kā, lai varētu izsekot liellopu pārvietošanai, dzīvnieki ir jāiezīmē ar katrā ausī iestiprinātu krotāliju un pārvietošanas reizē dzīvniekam jābūt pasei;
- tā kā ausu krotāliju un pases dati jānosaka Kopienas mērogā; tā kā principā jāizdod pase katram dzīvniekam, kam piešķirts auss krotālijs;
- tā kā principā jāizdod pase katram dzīvniekam, kam piešķirts auss krotālijs;

- tā kā tās pašas identifikācijas prasības saskaņā ar Direktīvu 91/496/EEC ir jāattiecinā arī uz dzīvniekiem, ko importē no trešajām valstīm;
- tā kā katram dzīvniekam visu mūžu jābūt krotālijiem ausīs;
- tā kā Komisija, pamatojoties uz Kopīgo pētījumu centra paveikto darbu, izskata iespēju dzīvnieku identifikācijai izmantot elektroniskus līdzekļus;
- tā kā dzīvnieku turētājiem, izņemot pārvadātājus, jāved savas saimniecības dzīvnieku reģistrs;
- tā kā reģistra dati jānosaka Kopienas līmenī;
- tā kā pēc kompetentās iestādes lūguma šiem reģistriem jābūt tai pieejamiem;
- tā kā dalībvalstis var šo pasākumu izmaksas sadalīt pa visu liellopu gaļas nozari;
- tā kā jānosaka iestāde vai iestādes, kas atbild par katras šā nolikuma sadaļas piemērošanu;
- tā kā sakarā ar marķēšanas sistēmu, ko izveido šis nolikums, par liellopu gaļu var uzskatīt dažus izstrādājumus, kas minēti 1. panta 1. punktā Padomes 1968. gada 27. jūnija Nolikumā (EEK) nr. 805/68 par liellopu un jaunlopu gaļas tirgus kopējo organizāciju¹⁰;
- tā kā līdz 2000. gada 1. janvārim marķēšanas sistēma nav obligāta uzņēmumiem un organizācijām, kas tirgojas ar liellopu gaļu tādā ziņā, ka uzņēmumi un organizācijas, kas vēlas marķēt liellopu gaļu, to dara saskaņā ar šo nolikumu; tā kā no 2000. gada 1. janvāra visās dalībvalstīs ir jāievieš obligātā liellopu gaļas marķēšanas sistēma;
- tā kā šajā nolikumā paredzētā marķēšanas sistēma ir spēkā līdz 1999. gada 31. decembrim;
- tā kā līdz 2000. gada 1. janvārim dalībvalstīm ir iespēja noteikt, ka sistēma ir obligāta noteiktos apstākļos;
- tā kā šim nolikumam nevajadzētu vājināt Kopienas tiesību aktus tādās jomās kā pārtikas produktu marķēšana un kontrole, ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietas nosaukumu aizsardzība, lauksaimniecības ražojumu un pārtikas produktu īpašas apliecības, pasākumi, kas sekmē liellopu un jaunlopu gaļas kvalitāti un tirdzniecību, un noteikumus, kas regulē veterinārsanitārās problēmas, kas iespaido Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļu un gaļas produktiem;
- tā kā efektīva marķēšanas sistēma ir atkarīga no iespējas noskaidrot marķētās liellopu gaļas izcelsmes dzīvnieku vai dzīvniekus;
- tā kā uzņēmuma vai organizācijas marķēšanas pasākumi apstiprināmi tikai pēc tam, kad tehniskie noteikumi (specifikācija) ir iesniegti kompetentajai iestādei un tā tos ir apstiprinājusi;
- tā kā, lai pareizi identificētu, kura persona atbild par informāciju etiķetē, uzņēmumi un organizācijas ir tiesīgas marķēt liellopu gaļu tikai tad, ja etiķetē ir to nosaukums vai logotips; tā kā būtu jānosaka, kāda informācija jāiekļauj etiķetē;
- tā kā būtu jānosaka, kāda informācija jāiekļauj etiķetē;
- tā kā Kopienas uzņēmumiem un organizācijām, kas importē liellopu gaļu no trešajām valstīm, arī var būt vajadzība marķēt savus produktus saskaņā ar šo nolikumu;
- tā kā tādējādi būtu jānosaka noteikumi, kā marķēšanas sistēmā iekļaujama importētā liellopu gaļa;
- tā kā šiem noteikumiem ir jānodrošina, ka importētās liellopu gaļas marķēšanas pasākumi ir tikpat droši, kā tie, kas noteikti Kopienas liellopu gaļai;
- tā kā, lai nodrošinātu šajā nolikumā paredzēto pasākumu drošumu, dalībvalstīm vajag pienākumu veikt pietiekamus un efektīvus kontroles pasākumus;
- tā kā šī kontrole neskar kontroles pasākumus, ko Komisija var veikt pēc analogijas ar Padomes 1995. gada 18. decembra Nolikuma (EK, Euratom) nr. 2988/95 par Eiropas Kopienas finansiālo interešu aizsardzību 11 9. pantu;
- tā kā nelikumību gadījumā dalībvalstu kompetentās iestādes ir tiesīgas atsaukt tehnisko noteikumu apstiprinājumu;

tā kā būtu jānosaka piemēroti sodi šā nolikuma pārkāpumu gadījumā,

IR PIENĒMUSI ŠO NOLIKUMU.

I sadaļa

Liellopu identifikācija un reģistrācija

1.pants 1. Katra dalībvalsts saskaņā ar šo sadaļu izveido sistēmu liellopu (šeit turpmāk "dzīvnieki") identifikācijai un reģistrācijai.

2. Šo sadaļu piemēro, neskarot Kopienas noteikumus slimību izskaušanas vai kontroles mērķiem un Direktīvu 91/496/EEC un Nolikumu (EEK) nr. 3508/92. Tomēr Direktīvu 92/102/EEC, kas īpaši attiecas uz liellopiem, vairs

nepiemēro no brīža, kad šie dzīvnieki ir jāapzīmē saskaņā ar šo sadaļu.

2.pants Šajā sadaļā:

- "dzīvnieks" ir liellops Direktīvas 97/12/EEC 2. panta nozīmē,
- "saimniecība" ir iestādījums, ēka vai — brīvdabas saimniecības gadījumā — katra vieta vienas dalībvalsts teritorijā, kurā atrodas, tiek turēti vai kopti dzīvnieki, uz ko attiecas šis nolikums,
- "audzētājs" ir fiziska vai juridiska persona, kas pastāvīgi vai uz laiku, arī pārvadāšanas laikā vai tirgū, atbild par dzīvniekiem,
- "kompetentā iestāde" ir dalībvalsts galvenā iestāde vai iestādes, kas atbild par veterināro kontroli un šās sadaļas izpildi, vai kurām ir uzticēti šie uzdevumi, vai, ja runa ir par prēmiju uzraudzību — iestādes, kurām uzticēts īstenot Nolikumu (EK) nr. 3508/92.

3.pants Liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmā ietilpst šādi elementi:

- a) krotāļi dzīvnieku individuālai iezīmēšanai;
- b) datu bāzes datoros;
- c) dzīvnieku pase;
- d) individuāli reģistri, ko ved katrā saimniecībā.

Komisijai un attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pieejama visa informācija saskaņā ar šo sadaļu. Dalībvalstis un Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka visām attiecīgajām pusēm ir pieejami šie dati, tostarp dalībvalstu atzītām patērētāju organizācijām, kam ir īpaša interese, ja vien tiek nodrošināta valsts likumos paredzētā datu konfidencialitāte un aizsardzība.

4.pants 1. Visi dzīvnieki, kas saimniecībā dzimuši pēc 1998. gada 1. janvāra vai domāti Kopienas iekšējai tirdzniecībai pēc 1998. gada 1. janvāra, apzīmējami ar kompetentās iestādes apstiprinātiem krotāļiem, ko piestiprina abām ausīm. Uz abiem krotāļiem ir viens unikāls identitātes numurs, pēc kura ir iespējams noteikt katru dzīvnieku un saimniecību, kurā tas dzimis. Atkāpjoties no iepriekš minētās prasības, Kopienas iekšējai tirdzniecībai domātos dzīvniekus, kas dzimuši pirms 1998. gada 1. janvāra, pēc šā datuma līdz 1998. gada 1. septembrim var iezīmēt saskaņā ar Direktīvu 92/102/EEC. Tāpat atkāpjoties no iepriekš minētās prasības, dzīvniekus, kas dzimuši līdz 1998. gada 1. janvārim, Kopienas iekšējai tirdzniecībai tūlītējas nokaušanas nolūkā pēc šā datuma līdz 1999. gada 1. septembrim var iezīmēt saskaņā ar Direktīvu 92/102/EEC. Buļļus, kas paredzēti kultūras un sporta pasākumiem (izņemot gadatirgus un izstādes), drīkst iezīmēt bez krotāļiem pēc citas Komisijas atzītas sistēmas, kas nodrošina līdzvērtīgas garantijas.

2. Krotāļu Aupiestiprina dalībvalsts noteiktajā laikā pēc dzīvnieka dzimšanas, bet ne vēlāk par brīdi, kad dzīvnieks tiek izvests ārpus saimniecības, kurā dzimis. Šis laiks nevar būt ilgāks par 30 dienām līdz 1999. gada 31. decembrim, to ieskaitot, un ne vairāk par 20 dienām pēc tam.

Tomēr pēc dalībvalsts lūguma saskaņā ar 10. pantu Komisija var noteikt, kādos apstākļos dalībvalstis attiecīgo termiņu var pagarināt.

Nevienam dzīvniekam, kas dzimis pēc 1998. gada 1. janvāra, nevar pārvietot ārpus saimniecības robežām, ja tas nav iezīmēts saskaņā ar šo pantu.

3. DDalībvalsts noteiktajā laikā, kas nepārsniedz 20 dienas pēc iepriekšminēto pārbaūžu veikšanas, jebkurā gadījumā — pirms attiecīgās saimniecības atstāšanas, visi dzīvnieki, kas nāk no trešajām valstīm, kuriem izdarītas Direktīvā 91/496/EEC noteiktās pārbaudes un kuri paliek Kopienas teritorijā, piegādes saimniecībā atbilstoši šā panta prasībām apzīmējami ar krotāļiem. Tomēr nav vajadzības apzīmēt dzīvnieku, ja piegādes saimniecība ir kautuve, kas atrodas dalībvalstī, kur veiktas pārbaudes, un dzīvnieks tiek nokauts 20 dienu laikā pēc pārbaudēm.

Sākotnējo apzīmējumu, ko noteikusi trešā valsts, ieraksta 5. pantā paredzētajā datu bāzē vai, ja tā nedarbojas pilnībā, 3. pantā paredzētajos reģistros kopā ar identitātes numuru, ko tam piešķirusi piegādes dalībvalsts.

4. Visiem dzīvniekiem no citas dalībvalsts paliek sākotnējie krotāļi.

5. Bez kompetentās iestādes atļaujas krotāļus nedrīkst izņemt vai mainīt.

6. Kompetentās iestādes nosaka, kā saimniecībām piešķirami krotāļi, kā tie sadalāmi un piestiprināmi dzīvniekiem.

7. Ne vēlāk par 2000. gada 31. decembri, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu ar priekšlikumiem, Padome pieņem lēmumu par iespēju ieviest elektroniskas identifikācijas noteikumus, ņemot vērā šajā jomā sasniegto.

5.pants Dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvas 97/12/EC 14. un 18. pantu izveido datu bāzi. Datu bāzes ir pilnīgi gatavas ekspluatācijai ne vēlāk kā 1999. gada 31. decembrī, pēc minētā datuma tajās tiek glabāti visi saskaņā ar iepriekš minēto direktīvu prasītie dati.

6.pants 1. No 1998. gada 1. janvāra kompetentā iestāde katram dzīvniekam, kurš ir jāapzīmē saskaņā ar 4. pantu, 14 dienās pēc paziņojuma par tā dzimšanu vai, ja dzīvnieki importēti no trešajām valstīm, 14 dienās pēc paziņojuma par iezīmēšanu no jauna, ko attiecīgā dalībvalsts veikusi saskaņā ar 4. panta 3. punktu, izdod pasi. Kompetentās iestādes

saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem var izdod pasi dzīvniekiem no citas dalībvalsts. Šādos gadījumos iepriekšējā pase pēc dzīvnieka ieviešanas nododama kompetentajai iestādei, kas to atdod atpakaļ dalībvalstij, kura pasi izdevusi. Tomēr pēc dalībvalsts lūguma 10. pantā paredzētajā kārtībā Komisija var noteikt, kādos apstākļos termiņu var pagarināt.

2. Katrā pārvietošanas reizē dzīvniekam ir jābūt pasei.

3. Atkāpjoties no 1. punkta pirmā teikuma un 2. punkta, dalībvalstis:

— kurām pirms 2000. gada 1. janvāra ir datorizētas datubāzes, ko Komisija saskaņā ar 5. pantu uzskata par pilnībā gatavām ekspluatācijai, var noteikt, ka pase ir jāizdod tikai Kopienas iekšējai tirdzniecībai domātajiem dzīvniekiem un ka šo dzīvnieku pasēm jābūt tiem līdzīgi tikai tad, kad tos pārvieto no attiecīgās dalībvalsts teritorijas uz citu dalībvalsti, šajā gadījumā pasē jābūt informācijai no datorizētās datubāzes.

Šajās dalībvalstīs no citas dalībvalsts importētā dzīvnieka pase nododama kompetentajām iestādēm ieviešanas dienā.

— līdz 2000. gada 1. janvārim var piešķirt atļauju izdot kopīgas dzīvnieku pases ganāmpulkiem, ko pārvieto attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ja vien šādiem ganāmpulkiem ir viena un tā pati izcelsme un mērķis un tiem ir veterinārā apliecība.

4. Ja dzīvnieks nobeidzas, turētājs pasi atdod kompetentajai iestādei septiņās dienās pēc dzīvnieka nāves. Ja dzīvnieku sūta uz kautuvi, par pases atdošanu kompetentajai iestādei atbild kautuves saimnieks.

5. Ja dzīvniekus eksportē uz trešajām valstīm, pasi eksporta valsts kompetentajām iestādēm atdod pēdējais turētājs.

7.pants 1. Izņemot pārvadātājus, katrs dzīvnieku turētājs:

— ved reģistru,

— kad datu bāze ir pilnībā gatava ekspluatācijai, 15 dienās, no 2000. gada 1. janvāra — septiņās dienās, pēc notikuma dara zināmus kompetentajai iestādei visus dzīvnieku pārvietošanas gadījumus gan uz saimniecību, gan no tās, visus dzīvnieku dzimšanas un nāves gadījumus un šo notikumu datumus. Tomēr pēc dalībvalsts lūguma 10. pantā minētajā kārtībā Komisija var noteikt, kādos apstākļos dalībvalstis drīkst pagarināt termiņu.

2. Vajadzības gadījumā, ievērojot 6. pantu, katrs dzīvnieku turētājs aizpilda pasi tūlīt pēc dzīvnieka ieviešanas un pirms katra dzīvnieka izvešanas no saimniecības un nodrošina, ka pase ir kopā ar dzīvnieku.

3. Pēc kompetentās iestādes lūguma katrs dzīvnieku turētājs sniedz tai datus par izcelsmi, identitāti un, vajadzības gadījumā, paredzēto realizāciju sakarā ar dzīvniekiem, kas ir bijuši tā īpašumā, pārraudzībā, kurus tas transportējis, pārdevis vai nokāvis.

4. Reģistru datorizēti vai ar roku ved kompetentās iestādes apstiprinātā formā, un pēc tās lūguma tas vienmēr ir pieejams tik ilgu laiku, cik nosaka kompetentā iestāde, tomēr šis laiks nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

8.pants Dalībvalstis norīko iestādi, kas atbild par šās sadaļas noteikumu ieviešanu. Tās dara šīs iestādes zināmas cita citai un Komisijai.

9.pants Dalībvalstis var noteikt, ka 2. pantā minētie dzīvnieku turētāji sedz 3. pantā minēto sistēmu un šajā sadaļā minētās kontroles izmaksas.

10.pants Komisija izstrādā sīkus noteikumus šās sadaļas īstenošanai Nolikuma (EEK) nr. 729/70 13. panta noteiktajā kārtībā. Tajos jo īpaši nosaka:

- a) noteikumus par krotāļiem;
- b) noteikumus par pasēm;
- c) noteikumus par reģistriem;
- d) veicamās kontroles minimālo līmeni;
- e) administratīvo sodu piemērošanu;
- f) pārejas noteikumus sistēmas sākumposmam.

11.pants Nolikuma (EEK) nr. 3508/92 5. pantu papildina šādi:

".. un Nolikums (EK) nr. 820/97".

II sadaļa

Liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšana

12.pants 1. Ja uzņēmums vai organizācija, kas definēta 13. pantā, vēlas marķēt liellopu gaļu tirdzniecības posmā, sniedzot ziņas par marķējamās gaļas izcelsmi vai kādām īpašībām vai ražošanas apstākļiem, vai izcelsmes dzīvnieku, to dara saskaņā ar šo sadaļu.

Tomēr šī sadaļa neiespaido:

- obligātos norādījumus, kas minēti Padomes Direktīvas 79/112/EEC 3. panta 1. punktā, izņemot 7. numuru,
- norādījumus, ko aizsargā saskaņā ar Nolikumu (EEK) nr. 2081/92 un Nolikumu (EEK) nr. 2082/92,
- norādījumus, kas minēti Nolikumā (EEK) nr. 1208/81 un Nolikumā (EEK) nr. 1186/90,
- norādījumus attiecībā uz veterinārās ekspertīzes zīmogu, kas paredzēts Direktīvā 64/433/EEC, un citus līdzīgus norādījumus, kas paredzēti attiecīgajos veterinārajos noteikumos,
- etiķetes, kurās ir tikai tāda informācija, ko pārdošanas posmā var viegli pārbaudīt, piemēram, norādījumi par izstrādājuma svaru un gabala nosaukumu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta paliek spēkā:

- Padomes 1962. gada 4. aprīļa Nolikums nr. 26 par dažu konkurences noteikumu attiecināšanu uz lauksaimniecības produktu ražošanu un tirdzniecību¹²,
- Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/433/EEC par veterinārsanitārajiem noteikumiem svaigas gaļas ražošanai un tirdzniecībai¹³,
- Padomes 1978. gada 18. decembra Direktīva 79/112/EEC par dalībvalstu likumu tuvināšanu attiecībā uz pārdošanai gala patērētājam domātās pārtikas marķēšanu, piedāvāšanu un reklāmu¹⁴,
- Padomes 1993. gada 29. oktobra Direktīva 93/99/EEC par papildu pasākumiem attiecībā uz pārtikas oficiālo kontroli¹⁵,
- Padomes 1994. gada 14. decembra Direktīva 94/65/EC, kas nosaka prasības maltās gaļas un gaļas pusfabrikātu ražošanai un laišanai tirgū¹⁶,
- Padomes 1981. gada 28. aprīļa Nolikums (EEK) nr. 1208/81, kas nosaka Kopienas pieaugušo liellopu liemeņu klasifikāciju¹⁷,
- Padomes 1990. gada 7. maija Nolikums (EEK) nr. 1186/90, kas paplašina Kopienas pieaugušo liellopu liemeņu klasifikāciju¹⁸,
- Padomes 1992. gada 14. jūlija Nolikums nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norādījumu un cilmes vietas nosaukumu aizsardzību¹⁹,
- Padomes 1992. gada 14. jūlija Nolikums (EEK) nr. 2082/92 par lauksaimniecības ražojumu un pārtikas produktu īpašām apliecībām²⁰,
- Padomes 1992. gada 30. jūnija Nolikums (EEK) nr. 2067/92 par pasākumiem, kas sekmē kvalitatīvas liellopu un jaunlopu gaļas tirdzniecību²¹.

13.pants Šajā sadaļā lietotas šādas definīcijas:

- "liellopu gaļa" ir ražojumi, kas atbilst KN kodiem 0201 0202, 0206 10 95 un 0206 29 91,
- "marķēt" nozīmē atsevišķam gaļas gabalam vai gabaliem vai to iepakojuma materiāliem piestiprināt etiķeti, kas tirdzniecības posmā sniedz patērētājiem informāciju,
- "organizācija" ir uzņēmēju grupa no liellopu gaļas nozares vienas vai dažādām daļām.

14.pants 1. Katrs uzņēmums vai organizācija visu attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās notiek konkrētās liellopu gaļas ražošana vai tirdzniecība, apstiprinājumam iesniedz tehniskos noteikumus. Kompetentās iestādes var noteikt tehniskos noteikumus, kas izmantojami attiecīgajā dalībvalstī, ja vien to izmantojums nav obligāts. Tehniskajos noteikumos norāda:

- etiķetē iekļaujamo informāciju,
- pasākumus, kas jāveic, lai nodrošinātu attiecīgās informācijas precizitāti,
- kontroles sistēmu, kas tiks piemērota visos ražošanas un tirdzniecības posmos, ieskaitot kontroli, kas jāveic neatkarīgai organizācijai, ko atzinusi kompetentā iestāde un norīkojis uzņēmums vai organizācija. Minētās organizācijas piemērojas Eiropas standartā EN/54011 izklāstītajiem kritērijiem ne vēlāk par 1999. gada 31. decembri,
- ja tie attiecas uz organizāciju, pasākumus, kas piemērojami attiecībā uz visiem locekļiem, kuri nepilda tehniskos noteikumus.

Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka kompetentās iestādes kontrole var aizstāt neatkarīgas organizācijas kontroli. Minētajā gadījumā kompetentās iestādes rīcībā ir kvalificēts personāls un vajadzīgie resursi, lai veiktu attiecīgo kontroli, un tā iesniedz Komisijai darba plānu, kā arī darbības pārskatu.

Šajā sadaļā paredzētās kontroles izmaksas sedz uzņēmums vai organizācija, kas izmanto marķēšanas sistēmu.

2. Tehniskos noteikumus apstiprina tikai tad, ja pēc 1. punktā minēto noteikumu sastāvdaļu pilnīgas pārbaudes kompetentā iestāde garantē pareizu un drošu paredzētās marķēšanas sistēmas, jo īpaši tās kontroles sistēmas, darbību. Kompetentās iestādes noraida tehniskos noteikumus, kas nenodrošina saikni starp liemeņa, ceturtdaļas vai gaļas gabalu apzīmējumiem un atsevišķo dzīvnieku vai, ja ar to pietiek, lai pārbaudītu etiķetes informācijas precizitāti — attiecīgajiem dzīvniekiem.

Noraida arī tehniskos noteikumus, kuri paredz etiķetes, kurās sniegtā informācija ir maldinoša vai nav pietiekami skaidra.

3. Ja liellopu gaļas ražošana un/vai tirdzniecība notiek divās vai vairākās dalībvalstīs, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes izskata un vajadzības gadījumā apstiprina iesniegtos tehniskos noteikumus, ciktāl to elementi attiecas uz darbībām attiecīgajā teritorijā. Šajā gadījumā attiecīgā dalībvalsts atzīst citas attiecīgās dalībvalsts piešķirtos

apstiprinājumus.

Ja termiņā, kas nosakāms saskaņā ar 18. pantu, skaitot no lūguma iesniegšanas dienas, apstiprinājums nav ne dots, ne liegts, un nav arī izteikts lūgums papildus sniegt informāciju, uzskatāms, ka kompetentā iestāde ir apstiprinājusi tehniskos noteikumus.

4. Ja visu attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes apstiprina tehniskos noteikumus, kas ir iesniegti, attiecīgais uzņēmums vai organizācija ir tiesīga marķēt liellopu gaļu, ja etiķetē ir tās nosaukums vai logotips.

5. Pieļaujot atkāpi no iepriekšējiem punktiem, Komisija 18. pantā minētajā kārtībā atsevišķos gadījumos var paredzēt paātrinātu vai vienkāršotu apstiprināšanas kārtību, jo īpaši liellopu gaļai mazos mazumtirdzniecības iepakojumos vai liellopu gaļas gabaliem atsevišķos iesaiņojumos, kas kādā dalībvalstī marķēti saskaņā ar apstiprinātiem tehniskajiem noteikumiem un ievesti citas dalībvalsts teritorijā, ja vien sākotnējai etiķetei nav pievienota nekāda papildu informācija.

6. Visas prasības piemēro, neskarot Nolikuma (EEK) nr. 2081/92 13. pantu un Nolikuma (EEK) nr. 2082/92 13. pantu.

15.pants 1. Ja liellopu gaļu pilnīgi vai daļēji ražo trešā valstī, uzņēmumi un organizācijas ir tiesīgas marķēt liellopu gaļu saskaņā ar šo nolikumu tikai tad, ja papildus tam, ka tiek ievērotas 14. pantā izklāstītās prasības, tās ir saņēmušas visu attiecīgo trešo valstu šim nolūkam norīkoto kompetento iestāžu apstiprinājumu saviem tehniskajiem noteikumiem.

2. Trešās valsts piešķirta apstiprinājuma likumīguma nosacījums Kopienā ir iepriekšējs paziņojums, kurā trešā valsts Komisijai dara zināmu:

- norīkoto kompetento iestādi,
- kārtību un kritērijus, kas kompetentajai iestādei jāievēro, pārbaudot tehniskos noteikumus,
- uzņēmumus un organizāciju, kam kompetentā iestāde piešķirusi tehnisko noteikumu apstiprinājumu.

Komisija nosūta šos paziņojumus dalībvalstīm.

Ja, pamatojoties uz iepriekšminētajiem paziņojumiem, Komisija nonāk pie atzinuma, ka trešajās valstīs piemērotā kārtība un/vai kritēriji nav līdzvērtīgi šajā nolikumā izklāstītajiem standartiem, Komisija pēc apspriedes ar attiecīgo trešo valsti pieņem lēmumu, ka attiecīgās trešās valsts piešķirtie apstiprinājumi Kopienā nav spēkā.

16.pants 1. Liellopu gaļas etiķetē ir tikai tā informācija par izcelsmes dzīvnieku, kas iekļauta šajā sarakstā:

- dalībvalsts, trešā valsts vai saimniecība, kurā tas dzimis,
- dalībvalstis, trešās valstis vai saimniecības, kurās pilnīgi vai daļai notikusi nobarošana, konkrēzējot ziņas par daļējo nobarošanu,
- dalībvalsts, trešā valsts vai kautuve, kur dzīvnieks nokauts,
- identitātes numurs un dzīvnieka dzimums,
- nobarošanas metode vai cita informācija attiecībā uz uzturu,
- informācija par kaušanu, piemēram, dzīvnieka vecums nokaušanas brīdī, nokaušanas diena vai gaļas nobriešanas laiks,
- cita informācija, ko uzņēmums vai organizācija vēlas norādīt un kam attiecīgā kompetentā iestāde ir devusi piekrišanu.

Ja liellopu gaļa ir no dzīvnieka, kas dzimis, audzēts un kauts vienā un tajā pašā dalībvalstī, pietiek, ja etiķetē min šo valsti.

2. Ja jauc liellopu gaļu no dažādiem dzīvniekiem, etiķetē ir tikai tā informācija, kas kopīga visai šādai gaļai.

3. Uz katras etiķetes ir norādes numurs vai kods, kas nodrošina 14. panta 2. punktā paredzēto saikni. Šis numurs var būt attiecīgā dzīvnieka identitātes numurs (kods).

17.pants Ciktāl tas nav pretrunā kādai attiecīgās organizācijas vai 14. pantā minētās neatkarīgās kontroles rīcībai, ja ir konstatēts, ka uzņēmums vai organizācija nepilda 14. panta 1. punktā minētos tehniskos noteikumus, attiecīgā dalībvalsts var atsaukt apstiprinājumu saskaņā ar 14. panta 2. punktu vai noteikt papildu nosacījumus, kas ir jāievēro, lai apstiprinājums paliktu spēkā.

18.pants Komisija Nolikuma (EEK) nr. 805/68 27. pantā noteiktajā kārtībā pieņem sīki izstrādātus noteikumus šās sadaļas piemērošanai, vajadzības gadījumā — pārejas noteikumus. Šādi noteikumi var regulēt, jo īpaši, informāciju etiķetē saskaņā ar 16. pantu. Tie var paplašināt arī norādījumu vai etiķešu sarakstu, kas minētas 12. panta 1. punkta otrajā daļā.

19.pants 1. No 2000. gada 1. janvāra visās dalībvalstīs ir spēkā obligātā liellopu gaļas marķēšanas sistēma. Tomēr šī obligātā sistēma dalībvalstij neliedz pieņemt lēmumu, ka attiecībā uz liellopu gaļu, kuru pārdod šajā pašā dalībvalstī, to piemēro pēc izvēles. Šajā nolikumā paredzēto marķēšanas sistēmu piemēro līdz 1999. gada 31. decembrim. Tādēļ līdz 2000. gada 1. janvārim, pamatojoties uz 3. punktā paredzēto ziņojumu, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma pieņem lēmumu par to, ka no attiecīgās dienas saskaņā ar Kopienas starptautiskajām saistībām piemērojami obligātās liellopu gaļas marķēšanas sistēmas vispārējie noteikumi.

2. Ja Padome nav pieņēmusi citādu lēmumu, saskaņā ar Kopienas starptautiskajām saistībām no 2000. gada 1. janvāra obligātā marķēšanas sistēma papildus 16. panta 3. punktā minētajām marķēšanas prasībām prasa arī norādīt dalībvalsti vai trešo valsti, kurā liellopu gaļas izcelsmes dzīvnieks ir dzimis, dalībvalstis vai trešās valstis, kurās šis dzīvnieks ir audzēts, un dalībvalsti vai trešo valsti, kurā tas ir nokauts.

3. Līdz 1999. gada 1. maijam dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumus par liellopu gaļas marķēšanas sistēmas ieviešanu. Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par stāvokli liellopu gaļas marķēšanas sistēmas īstenošanas ziņā dažādās valstīs.

4. Tomēr dalībvalstis, kur liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma ir pietiekami attīstīta, var jau pirms 2000. gada 1. janvāra noteikt, ka ir spēkā obligātā liellopu gaļas marķēšanas sistēma liellopu gaļai no tādiem dzīvniekiem, kas dzimuši, nobaroti un nokauti to teritorijā. Turklāt tās var noteikt, ka etiķetē jānorāda viens vai vairāki punkti no 16. panta 1. un 2. punktā norādītās informācijas.

5. Obligātā sistēma, kas paredzēta 4. punktā, nedrīkst nekādā ziņā pārtraukt tirdzniecību dalībvalstu starpā. Izpildes noteikumiem, ko piemēro tajās dalībvalstīs, kas nodomājušas piemērot 4. punkta noteikumus, iepriekš vajadzīgs Komisijas apstiprinājums.

6. Līdz 2000. gada 1. janvārim Padome ar kvalificētu balsu vairākumu pēc Komisijas priekšlikuma pieņem lēmumu, vai ir iespējams un vēlams obligāti norādīt citus datus, kas nav 2. punktā paredzētie dati, un šo nolikumu attiecināt uz citiem produktiem, kas nav 13. panta pirmajā ievilkumā norādītie produkti.

20.pants Dalībvalstis norīko kompetento iestādi vai iestādes, kas atbild par šās sadaļas izpildi.

III sadaļa

Vispārīgi noteikumi

21.pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šā nolikuma izpildi. Te paredzētā kontrole neskar kontroli, ko Komisija var veikt pēc analogijas ar Nolikuma (EK, EAEK) nr. 2988/95 9. pantu.

Visi dalībvalstu uzliktie sodi ir samērā ar nodarījuma smagumu. Vajadzības gadījumā sodā var būt paredzēts ierobežot dzīvnieku pārvietošanu uz attiecīgā dzīvnieku turētāja saimniecību vai no tās.

22.pants Šis nolikums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas "Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī". Tas ir piemērojams no 1997. gada 1. jūlija.

Šis nolikums uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojams visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 1997. gada 21. aprīlī

Padomes vārdā — priekšsēdētājs J. van ĀRTSENS (J. VAN AARTSEN)

(1) OJ No C 349, 20. 11. 1996, p. 10 un OJ No C 100, 27. 3. 1997, p. 22.

(2) OJ No C 85, 17. 3. 1997.

(3) OJ No C 66, 3. 3. 1997, p. 84.

(4) OJ No L 224, 18. 8. 1990, p. 29. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEC (OJ No L 62, 15. 3. 1993, p. 49).

(5) OJ No L 268, 24. 9. 1991, p. 56. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktu.

(6) OJ No L 144, 2. 6. 1981, p. 1. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Nolikumu (EEK) nr. 945/87 (OJ No L 90, 2. 4. 1987, p. 3).

(7) OJ No L 351, 2. 12. 1989, p. 34.

(8) OJ No L 355, 5. 12. 1992, p. 32.

(9) OJ No L 109, 25. 4. 1997, p. 1.

(10) OJ No L 148, 28. 6. 1968, p. 24. Nolikumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Nolikumu (EK) nr. 894/96 (OJ No L 125, 23. 5. 1996, p. 1).

(11) OJ No L 312, 23. 12. 1995, p. 1.

(12) OJ No 30, 20. 4. 1962, p. 993/62.

(13) OJ No 121, 29. 7. 1964, p. 2012/64.

(14) OJ No L 33, 8. 2. 1979, p. 1.

(15) OJ No L 290, 24. 11. 1993, p. 14.

(16) OJ No L 368, 31. 12. 1994, p. 10.

- (17) OJ No L 123, 7. 5. 1981, p. 3.
- (18) OJ No L 119, 11. 5. 1990, p. 32.
- (19) OJ No L 208, 24. 7. 1992, p. 1.
- (20) OJ No L 208, 24. 7. 1992, p. 9.
- (21) OJ No L 215, 30. 7. 1992, p. 57.

REGISTER : 03304000; 03503000
DOCNUM : 397R0820